

Domovina

Izhaja 1. in 3. soboto vsakega meseca. — Dopisi naj se izvolijo frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Za inserate se plačuje vsakokrat po 10 kr. od garmond-vrste. Velja za celo leto 1 gld. 20 kr., za pol leta 60 kr. — Denar naj se pošilja: Upravništvu „Domovine“ v Celji

„Domovina“ h koncu leta 1892.

Ni ga boljšega nauka za slovenskega kmetovalca, kakor je ta, da naj vsak pripraven prostor zasadi z mladim sadnim drevjem. Enako ga tudi ni boljšega sveta za slovenski narod, kakor je ta, da si preskrbi kolikor mogoče veliko dobrega berila. Kar je kmetu sadno drevje, kar so bile v srednjem veku trdnjave, to je dandanes za narode, za njih duševno življenje, za ohranitev narodnosti, dobro časopisje. Nekdaj so se branili z mečem, sedaj se borimo „z duha svetlim mečem“, s peresom, s pisano, tiskano besedo. Kakor kmetu varuje sadno drevje hišico silnih viharjev, tako brani narodno časopisje slovensko napadov sovražnikov na našo narodnost, naš jezik, našo vero, naše poštenje, našo narodno zavest in prepričanje. Ni bilo še menda kmetu žal, da je obdal svoj dom z ovočnimi rastlinami, baš tako se ni menda še noben pravi Slovenec kesal, da je bil ustanovil slovenski list, zlasti ako ga je bil s pravimi idealno-dobrimi nameni obudil v življenje. Tudi mi se ne kesamo, da smo bili majnika meseca lanskega leta z „Domovino“ stopili na dan.

Čeravno smo videli po slovenski domovini toliko sličnih listov, smo se vendar z mladostno navdušenostjo, da, s trdnim prepričanjem, da koristimo ljubi domovini slovenski in avstrijski, z resno in neomahljivo voljo lotili svojega težavnega podjetja. Najbližja tla res niso bila posebno ugodna za slovenski list — površina Celja ima trdo skorjo — a kakor si drevo s svojimi

koreninami poišče živeža iz globočine in okolice, tako je tudi „Domovina“ našla obilo podpore v narodnih krogih celjskih in celjske okolice na južnem Štajerskem in sploh po Slovenskem. Dandanes je „Domovina“ ponosna na svoje prijatelje po Savinjski dolini, ob Savi, Muri in Dravi, da celo zunaj Avstrije in čez morje; postala je v slabih dveh letih dokaj močno drevo. Pod njim se je zbralo že toliko naročnikov, dopisnikov in čitateljev, da jim **dvakratno mesečno** izhajanje ne zadostuje.

Iz Celja, tega starodavnega južnoštajerskega središča, — ki bode gotovo dobilo prej ali slej svoje naravno lice — žele dobivati naši prijatelji „Domovino“ po trikrat na mesec. Mi se tej opravičeni želji ne moremo upirati, četudi nas bode to stalo mnogo večje žrtve. „Domovina“ bode tedaj v letu 1893 v večji obliki po trikrat na mesec izhajala in sicer

5., 15. in 25. dan v mesecu.

V listu bodedo, kakor letos, razpravljali največ naše narodne zadeve ter prinašali obilo izvernih novic, kakor doslej. Tudi podlistek, ki bode obsegal lepe povesti in druge zanimivosti, imela bode prihodnja „Domovina“.

Ker je pa v našem krogu največ kmetovalcev, zato se moramo na nje nekoliko več ozirati. Odločili smo se — kljub temu, da nas bode to mnogo stalo — prilagati glavnemu listu še posebno prilogo, ki bode imela naslov „Slovenski kmetovalec“ ter bode pri-

našal poučne spise, novice in sploh kmetijstva se tikajoče stvari.

Pridobili smo si za ta samostalni del naše „Domovine“ posebno veččega in strokovnega pisatelja gospoda nadučitelja Franc Praprotnika, ki je dovolj znan po svojem delovanju na kmetijskem polji. Prosimo tudi na tem mestu naj ga naši in njegovi prijatelji podpirajo z dobrimi spisi, kmetijskimi novicami, znajdbami, itd., ker svesti so si lahko, da s tem največ koristijo svojemu narodu.

Pa tudi na obrtnike nismo pozabili. Za naše obrtnike se hočemo potegniti, za njih koristi skrbeti, jim svetovati in pomagati. Zato bomo poleg omenjene priloge vsakemu drugemu listu „Domovine“ prilagali posebni list „Slovenski obrtnik“.

„Slovenski obrtnik“ prinašal bode zgolj spise o obrtu, rokodelstvu, trgovini, itd. Ni sicer veliko še obrtnikov v našem krogu, a mi hočemo s to prilogo nadomestiti jako občutljiv nedostatek v slovenskem časopisju — kajti ta pri-

loga bode edini slovenski obrtni list. — Tako upamo, da jih pridobimo za naše narodno delovanje in jih ohranimo slovenski domovini.

„Domovina“ bode tedaj v l. 1893. izhajala po trikrat na mesec. Iz zgoraj navedenega se cenjeni naši čitatelji lahko prepričajo, da se hočemo resno truditi pridobljeno zaupanje si ohraniti in zadostovati po najboljših močeh njih zahtevam. Upamo pa tudi, da nam ostanejo zvesti vsi dosedanji sotrudniki in naročniki, ter da se bodo naši prijatelji potrudili pridobiti vsaj vsak še jednega naročnika. Mi jim bomo hvaležni in list skusili še bolj razširiti in popolniti.

Stala pa bode „Domovina“ z obema prilogama le po dva goldinarja na leto. Naročnino je najbolje pošiljati po poštno-hranilničnih položnih listkih, ki so listu priloženi.

H koncu dovoljujemo si še vsem našim prijateljem in naročnikom voščiti vesele praznike in srečno novo leto;

„Zveza slovenskih posojilnic“.

(Občni zbor 15. decembra t. l. v Celji.)

Pod predsedništvom zaslužnega „očeta slovenskih posojilnic“, gosp. poslarja Mih. Vošnjaka, bil je v četrtek, 15. t. m. občni zbor prekristnega društva „Zveze slovenskih posojilnic“ v Celji, v dvorani čitalnice.

Zbralo se je bilo 25 zastopnikov slovenskih posojilnic, ki so zastopali 23 posojilnic. Zastopani so bili sledeči zavodi: Sinčaves na Koroškem (gosp. Šumah J.) Nabrežina (g. Andr. Stupica), Šmihel na Koroškem (g. Kandut), ljubljanska okolica (g. O. Bajer), Krško (g. J. Lapajne), Vitanje (č. g. Žičkar), Koper (pooblaščenec g. M. Vošnjak), Ptuj (g. Zelenik), Marenberg (pooblaš. g. dr. Hrašovec), Gornja Radgona (g. dr. Dečko), Slatina (poobl. g. M. Vošnjak), Sevnica (poobl. g. Dragotin Hribar), Ormož (poobl. g. Vavken), Pišece (g. Veršec), Žalec (g. Hausenbichler), Celje (g. dr. Srnec), Vransko (g. Svetina), Gornji Grad (poobl. g. Lončar), Šmarje (g. dr. Jurtela), Maribor (g. Zupan J.) Fram (g.

Gaberc), Mozirje (g. Goričar), Konjice (g. Lončar), Prisostoval je tudi nadzornik posojilnic gosp. Pavl Simon iz Maribora in tajnik „Mestne hranilnice ljubljanske“ g. Endlicher.

Razen teh je bilo več udov raznih posojilnic navzočih, n. pr. odlični gospodje Schwentner, župan na Vranskem, dr. Babnik iz Celja, notar Baš, Zupanc, dr. Treo, dr. Vrečko, notar Detiček, Dobida itd.

Prva točka dnevnega reda je bilo poročilo načelnika, gosp. M. Vošnjaka. Po srčnem pozdravu je poročal, kako so posojilnice v preteklem letu napredovale in kaj je „Zveza“ v njih prospah storila, kar se itak bere v priobčenem „Letopisu“. Vseh posojilnic je že 58, ki so večinoma pri „Zvezi“. Potem je razlagal razne zadeve „Zveze“ in po posojilnic, n. pr. o pristopu posojilnic, o doneskkih, o obdačenji, o računih l. 1890 in 1891, o težavah, s katerimi se morajo bojevati koroške posojilnice, o potrebi pododbora „Zveze“ v Celovcu za te posojilnice.

Druga točka je bilo poročilo nadzornika posojilnic g. P. Simona, ki je v teku minulega leta pregledal 6 posojilnic. Njegovo poročilo se je ugodno glasilo; vse imajo v redu nadzorovane posojilnice; nadzornik je bil pri vseh prijazno vsprejet. Do zdaj so bile pregledovane vse štajerske posojilnice. Obširen je bil razgovor o nastavljeni vsaj še jednega nadzornika za kranjske in primorske posojilnice: nasvetujeta se gg. Endlicher in Lapajne, kateri bode utegnil, zdaj ta, zdaj oni. Prvo pozornost je toda obratiti na koroške posojilnice.

Nadzorniki naj s spodbujanjem pomagajo ustanovljati nove posojilnice, osobito na Kranjskem. Dežela kranjska naj bi v ta namen dajala denarne podpore. Posojilnice naj sestavijo letne račune s potrebnimi prilogami, t. j. tiskovinami, ki se dobé v društveni tiskarni Drag. Hribarja.

Pri posvetovanju o porabi postave z dne 1. junija 1889 poroča in razklada g. I. Lapajne iz Krškega, kako bi morale biti osnovane manjše posojilnice, da bi vstrezale vsem zahtevam, ki se stavijo posojilnicam.

Gospod predsednik M. Vošnjak pojasnuje to postavo in meni, da je ta postava sicer koristna, vendar ne takega pomena, in ne dovoljuje takih olajšav, da bi zamogla „Zveza posojilnic“ to vsem posojilnicam priporočati. Vendar pa naj poskusijo male posojilnice s temi olajšavami, da se pokaže rezultat; a on ne upa posebnega vspeha, ker dela tako uradovanje sitnosti pri intabulaciji posojila. Nikakor pa se ne strinja, da bi male posojilnice delale morda z le $\frac{1}{3}\%$, ker to nikakor ne gre, ker take posojilnice niti v letih ne morejo pokriti tekocih in ustanovnih stroškov.

Gospod ravnatelj Lapajne zagovarja še enkrat svoj nasvet in stavi predlog: Novim posojilnicam in večini starih posojilnic se priporoča, da ustanovijo svoje zavode, oziroma da obstoječa svoja pravila preustrojijo v smislu postave 1. junija 1889.

Vč. g. župnik J. Žičkar povpraša, kako naj bi posojilnica v Vitanji morala vravnati svoje delovanje, da bi imela korist te postave.

G. dr. I. Dečko nikakor ni za to postavo, ker nima v resnici prav nobene koristi in se mi ne moremo vezati na tako ozke meje, kakor jih določuje postava. Istega mnenja je tudi g. dr. Sernec.

Predlog g. I. Lapajne se odkloni.

K točki „Posvetovanje o eventualni ustanovitvi skupne denarne zadrage“ govori g. I. Lapajne. Obširno govori o potrebi tega zavoda pa radi pomanjkanja časa ne stavi nobenega predloga.

G. dr. J. Sernec ni proti „skupni denarni zadrugi“, vendar meni, da za ta zavod še ni ugodni čas. Česke „založne“ delujejo že nad 50 let in jim je to sedaj lahko mogoče. Tudi nam Slovincem bode prišel čas, da bomo lahko ustanovili svojo „narodno banko“, a sedaj je potreba, da rastejo posojilnice in si pridobivajo svoj rezervni fond. Priporoča gojitev te misli, da dozori do vresničenja.

G. dr. F. Jurtela ni za ustanovitev centralne posojilnice, pač pa, kadar bode čas za to, naj se ustanovi „narodna banka“. Pa treba je zato vzgojiti osobe, ki bode vestno in večje delovalo. Misli tudi, da bi bilo dobro, da do onega časa napravi kak slovanski denarni zavod svojo filijalo na Slovenskem.

Gospod tajnik „mestne hranilnice ljubljanske“ Endlicher pravi, da on sicer nima nič pozitivnega od vodstva zavoda njegovega, vendar pa meni, da bi za začetek lahko ustrezala „mestna hranilnica ljubljanska“ zahtevam manjših posojilnic, ker je tudi do sedaj rada pomagala oziroma vstrezala njih željam brez posebnega dobička.

Konečno se sklene, da se za sedaj opusti misel o ustanovitvi „skupne denarne zadrage.“

Posamnih nasvetov ni bilo.

Celjske novice.

(Občni zbor „Celjskega Sokola“ vršil se bode v soboto dné 17. decembra t. l. v prostorih celjske čitalnice. Dnevni red: Nagovor staroste, poročilo tajnikovo in blagajnikovo, volitve novega odbora, slučajnosti. — Začetek ob 8. uri zvečer. — Ker se bode razgovarjalo o predpustni maškaradi in o sokolski slavnosti v Ljubljani, prosimo polnoštevilne udeležbe izvršujočih in podpirajočih članov. Odbor.

(Zabavni večer „Celjskega Sokola“) v nedeljo 11. decembra t. l. obnesel se je jako dobro. Srečna podlaga bila je dana celemu večeru že z vestjo, kako častno se je popoldne osnovala na Teharjih podružnica sv. Cirila in Metoda, (glej posebno poročilo). Vse je bilo toraj že vsled tega navdušeno in dobre volje. — Peli so se v rednem zabavnem delu trije zbori in dva četvero-speva istinito krasno. Omeniti je le, da bi

bil lahko pevski zbor mnogoštevilnejši; pogrešali smo veliko izurjenih pevcev, kateri se ne bi smeli izogibati sodelovanju. — Med pevske točkami sestavljalo je 11 krepkih „Sokolov“ v resnici dovršene skupine s palicami. Novost skupin in točna izvršitev pozameznih podob je splošno ugajala. — Vršila se je še šaljiva loterija ki je provzročala dovolj smehu; redni večer zaključil je starosta g. dr. Vrečko s prisrčnim pozdravom navzočega gosta in člana „Sokola v Ljubljani“ g. dr. Štora. Mnogoštevilno došlo občinstvo se je potem še dolgo časa zabavalo pri raznih napitnicah in govorih. Želimo, da bi nam „Sokoli“ naši kmalo zopet priredili enak zabaven večer. Na zdar!

(**Silvestrov večer**) celjske čitalnice bode po pripravah soditi jako zanimiv. — Pevske vaje za nove zборе vrše se redno in skrbljivo je tudi za šaljivi del večera. Nastopil bode tudi tamburaški zbor „Celjskega Sokola“, s svojimi prvimi točkami; poleg tega je udeležba nekaterih vrlih akademikov „Triglava“ zagotovljena. — Upati smemo toraj da nam zadnji milejši žarki visoke politike v letošnjem letu ne osvetijo samo politično obzorje temveč tudi društveno življenje v prihodnjem letu ter obudé iz spanja gotovo gospodo. —

(**Deželne sodnije svetnik g. L. Jordan**) je stopil v pokoj in dobil pri tej priliki naslov višjega sodnijskega svetnika, a predno je zvedel o tem odklikovanji preselil se je bil v večnost.

(**Ponarejeni petdesetaki**) krožijo po Spodnem Štajerskem. Opozarjamo cenjene čitatelje „Domovine“, da pazijo pri sprejemanji ali menjavi petdesetakov, da ne bodo osleparjeni. Ločijo se ponarejeni od pravih po tem, da je papir nekoliko suroveji; v nemškem tekstu v besedici „angenommen“ je pogrešek „angenemmen“ in v gorenjem desnem konci na nemški strani je mesto nemškega Gulden ogerski Forint natisneno.

(**Osnovni občini zbor društva slovenskih zasebnih uradnikov**) v Celji dne 8. t. m. bil je tako mnogobrojno obiskovan, da pri sedajnih razmerah tega nismo pričakovali. Zbora vdeležilo se je osebno 34 zasebnih uradnikov; pismeno pa jih je poslalo svoje izjave za pristop čez 40, med temi 4 iz Kranjske. Društvo ima toraj že sedaj zagotovljenih 74 udov. To število je porok dovolj, da bode društvo lahko obstalo in zamoglo uspešno delovati, kar mora vsakega slovenskega rodoljuba veseliti. Če bode slovenski zasebni uradnik imel podporo, bode tudi tem lažje izpolnival svoj poklic, ter vzbujal narod k zavesti. Saj se vidi že sedaj kako lepo napredujejo občine, kjer so narodni občinski uradniki in kjer se ura-

duje slovenski. Pri občnem zboru pretresovala so se pravila točka za točko, ter so bila večinoma odobrena. Dostavili so se le neki dostavki, ter sta se spremenila §§ 8. in 11. Ktera določujeta vplačevanje doneskov rednih udov in podelitev podpor tistim, ki so oboleli. Plačevali bodo toraj se, daj tisti ki imajo manjšo plačo tudi manjše doneske, tako da bode vstreženo v vsakem oziru potrebam zasebnih uradnikov. Pravila predložila so se že ministerstvu notrajnih zadev v odobrenje in želimo samo, da jih isto v kratkem odobri in vrne, da bode društvo moglo delovati začeti.

(**Obrotno društvo**), ki bode raztezalo svoje delovanje čez vse južno Štajersko, Kranjsko, Koroško, Goriško, Primorje in Trst snuje se v Celji. Pravila tega društva predložila so se že vis. c. k. ministerstvu v potrjenje. Koj ko bode vis. c. k. ministerstvo odobrilo pravila, sklical se bode osnovni shod in volil stalni odbor. Sedež tega društva bode v Celji. — Društvo to osnovalo se je po na vodilih, kakor je o tem pisal „Mir“, „Domovina“, „Edinost“, „Soča“, „Slov. Svet“ in oba naša slovenska dnevnik. Upamo, da bodo to novo društvo pozdravili z veseljem vsi obrtniki, kakor tudi prijatelji napredka Slovencev. Prihodnjic več o tem društvu.

(**Posebni gledališni vlak iz Štajerske**) vozil bode iz Maribora do Ljubljane v začetku januarja leta 1893. Prosimo gospode v Mariboru, da bi se za stvar jeli zanimati in delovati, ter našemu vredništvu naznani, koliko primeroma bode od ondi vdeležbe. Pela se bode takrat nova opera našega rojaka in vrlega komponista gospoda dr. Benjamin Ipavca. — Temu vlaku pridružili bi se tudi lahko Hrvati na Zidanemostu. — Vožni red, ceno, itd., naznanimo po posebnih plakatih.

(**„Diana“**), nesrečna kopališka zadruga, kaj si pregrešila, da tako v oči bodeš celjskega župana in nemško vahto? No, stvar je jasna; volitve v okrajni zastop so pred durmi in gospod dr. Neckermann s svojimi pogačami pri „vahterci“ išče po vsem razumno — v jajcu dlake, da bi ž njo privezal nase novi okrajni zastop! — Seveda je bil ta trud gospoda dr. Neckermann za stonj. Načelnštvo „Diane“ kupilo je namreč od okrajnega zastopa le majhen in ozek košček peščenega z grmovjem obraščene nasipa med okrajno cesto proti „grenadirju“ in Savinjo za 47 gld. — Ta svet je strmi od okrajne ceste prej nepristopen in zaradi nevarnosti ograjen; okrajnemu zastopu ni nesel nikdar ne novca dohodka; pač pa je moral okrajni odbor (prejšni in sedajni) večkrat izdajati mnogo denarja za vzdr-

ževanje tega nasipa in cestne škarpe nad „Diano“. — Kupna pogodba odobrila se je že davno v javni seji okrajnega odbora (dr. Neckermann je imel takrat menda kaj drugega opraviti!), čegar člani so tudi dr. Neckermann in njegovi partizani. — Nihče ni črnil besede več o tej pogodbi; še celo zadovoljno je bilo vse z delovanjem zadruge „Diane“, ki je na prej nepristopnem mestu napravila lepo plavalnišče in poleg tega blizo 1000 gl. beri: tisoč goldinarjev izdala za nasip in skarpiranje okrajne ceste, kateri stroški bi bili prej ali slej zadeli okrajni zastop! — In zato krik v izraelu in ponesrečena filipika celjskega župana v seji okrajnega zastopa. — G. dr. Dečko je vsled teh okoliščin v odborovi seji 11. decembra t. l. ta očitno šepavi volilni manevar vpričo dr. Neckermannu pošteno ožigosal. Kar Vas ne peče, ne pihajte, gospod župan.

(G. šolski svetnik in ravnatelj Končnik) je pri mestnem jubileju slavil Neckermannu radi njegovih zaslug za šolstvo. Ali so to zasluge, da so vse šole pod njegovo oblastjo čisto nemške, ko je vendar med mladino polovica slovenskih otrok? Čemu pa je g. Končnik slovenska berila pisal, če bi se bile vse šole tako ponemčile, kakor celjske. Sicer je pa stara resnica, da je ta gospod „šviga švaga čez dva praga“. — Pisal je že svoje dni slovenske čitanke — slovenskim učiteljem pa nemška berila priporočal.

(Iz Celja.) V soboto dne 10. decembra praznovali so Celjani petindvajsetletnico, odkar je celjsko mesto toliko samostojno, da ima svojo upravo. Celjski glavači napravili so iz tega kar največ mogoče šuma. Imeli so slovesno sejo v mestni hiši, zvečer bakljado in potem v kazinski dvorani slovesno večerjo. Do tako daleč je vse prav. Kar meščani delajo vode, to potrpijo. Nikakor pa nam ni prav, da se v to demonstracijo umešavajo tudi politični in drugi uradniki. Kajti cel ta direndaj ni imel drugega namena kakor dati zopet par brc Slovincem, ki stanujemo v mestu. Vstal je namreč celo načelnik našega političnega urada in s čašo v roki je trdil, da je mesto vodilo vedno le geslo pravičnosti in enakopravnosti pred postavo (čujte!) in da je „nepriistranski in odločni“ vodnja magistratni vedno ravnal strogo zakonito. Gosp. okrajni glavar ima jako kratek spomin. On se čisto nič ne spomni grdih škandalov ob sokolski slavnosti in dogodkov ob cesarski navzočnosti. — Pa le potrpite gospodje, mi se bodedo še videli, ker mi znamo čakati.

(Prizivna obravnava) zoper Rötshädlna, c. kr. okrajnega sodnika v Slovenjem

Gradcu vršila se je dne 12. t. m. pred okrožnim sodiščem v Celju. Gospod sodnik bil je obtožen po § 516 k. z. pa je bil v drugi inštanca oproščen.

(Celje ni nemško mesto) to vé, vidi in sliši vsak pameten in treznosodeč človek, ki je stopal le nekolikrat po mestnem tlaku celjskem. Temu ne odpomorejo mestni očetje ne s čisto nemškimi napisi (v trgovinah imajo tudi slovenske) ne z najostrejšimi pritožbami na ministerstvo in do slavnega Foregger-ja. — Slovenci v Celji se s tem ne dajo zatreči in to je sedaj spoznala tudi centralna vlada na Dunaji z razsodbo, da ima celjski mestni urad sprejemati slovenske vloge in jih tudi, kolikor ravna kot politična oblast, slovensko reševati — To je poparilo gotove kroge, nekatere pa raztogotilo kot purana, če jim pokažeš rudeč robec. — In vendar brez vsakega uzroka! V Celji stanuje poleg Nemcev (Bog odpusti večini njih greh in sramotno neznačajnost!) tretjina Slovencev, ki so se kot Slovenci oglasili, Celje je dalje središče čisto slovenske okolice in v ogromni večini slovenske spodnje Štajerske. — Naravno je, da se stekajo v Celji večinoma slovenski elementi zlasti o dne, kjer je večji promet; in gola sleparija je imenovati Celje nemškim mestom, to je mestom, kjer kak drugi jezik nima nobene pravice. Celje je in ostane za Slovence, narodno središče; davno že bi bilo to tudi javno prišlo na dan, da vlada ne drži svojega ščita nad nemškim (?) značajem mesta in v zvezi z znano večinoma renegatsko kliko germanizuje sistematično v mesto dohajajoče slovenske mase. — Da to umetno vzgojevanje tujega elementa v malem mestici sredi našega naroda ni v prid kulturnim in socialnim razmeram slovenskega naroda je jasno in v tem pričranji nas ne spreobrne niti javna pohvala baje v svojem nemštvu (?) konservativnih celjskih meščanov. Nasprotno smo v očigled napredka našega naroda trdno uverjeni, da bode z razširjenjem narodne zavesti in brez vladne milosti in pomoči nehala sama ob sebi germanizacija slovenskih elementov; v tistem trenutku pa Celje ne bode niti več mesto z nemškim značajem. — temveč slovensko kulturno in socialno središče. — K temu pomozi slovenskemu narodu Bog in sreča junaška! —

Spodnje-štajerske novice.

(Premembe pri č. duhovščini) Č. g. J. Sovič, župnik v Stopercach, je dobil faro pri sv. Lovrencu na kor. žel. Župnijo v Žusemu je dobil ondodni provizor, č. g. Fr. Vidmajer. Umril je vpok. župnik v Smarjeti pri Rimskih toplicah, č. g. Mart. Godina.

(**Premembe pri učiteljstvu.**) Službenim potom sta menjala gg. nadučitelja: J. Rakuša na Kogu pri Središči in J. Slanc v Dobovi pri Brežicah. (O g. Rakušu gre govoric, da mora daljno pot nastopiti „wegen nationaler Umtriebe“ — že mogoče, kajti je dober slovenski učitelj in pisatelj.)

(**V Gradcu je umrl**) v visoki starosti (78 let) eden prvih avstrijskih šolnikov, vitez dr. Fr. Močnik. Rodom je bil Slovenec iz Cerknega na Goriškem. V ljudsko šolo je hodil v Idriji. Bil je najprvo profesor, potem deželni šolski nadzornik, in sicer na Kranjskem in Štajerskem. Spisal je v nemškem jeziku najboljše šolske knjige za računstvo in geometrijo, ki so se predstavile v vse avstrijske jezike. V tej stroki je bil prvi veščak; kajti rabijo se njegove različne knjige te stroke v ljudskih, meščanskih in srednjih šolah. Da teče slovenska kri po njegovih žilah, tega ni pozabil, kajti podpiral je „Narodno šolo“ v Ljubljani in Pedagogičsko društvo v Krškem. Svoje dni, ko je bil še na Kranjskem, je tudi sodeloval pri sestavi slovenskih čitank.

(**V brežki okrajni šolski svet**) je voljen za učiteljskega zastopnika g. Bl. Tramšek, nadučitelj na Vidmu.

(**Bralno društvo pri sv. Juriji ob Taboru**) bo imelo dne 26. decembra 1892 ob 6. uri popoldne v društveni sobi svoj redni letni občni zbor, h kateremu se p. n. članovi uljudno vabijo.

(**Akad. podružnica sv. Cirila in Metoda v Gradcu.**) Dne 10. dec. t. l. bil je pri letnem glavnem zborovanju izvoljen sledeči odbor: g. drd. med. France Krušič, predsednik; g. drd. med. Pikel, podpredsednik; g. stud. iur. Faganelj, tajnik; g. cand. iur. Perné Ant. blagajnik; g. stud. med. Podlesnik, odb. nam.

(**Štajerskih ljudskih šol**) je bilo lani, 790, meščanskih 7. Od ljudskih šol jih je bilo 276. enorazrednih, 214 dvorazrednih, 144 trirazrednih, 81 štiri-, 67 pet- in 8 šestrazrednih. Spomina vredno je, da od pet- in šestrazrednih ljudskih šol ni nobene slovenske — štirirazredine so pa v višjih razredih večinoma nemške.

(**Na mariborskem učiteljski**) bode vsled ministerske odredbe učil šolsko zdravoslovje g. dr. F. Terč.

(**V Zrečah**) pri Konjicah otvori se nova pošta. Konjiška železnica se otvori 19. t. m.

(**Škrlantinko**) so in.eli otroci v Brežicah in okolici, kjer jih je več pomrlo.

(**Železnico Radgona-Ljutomer**) izročila sta te dni koncesionarja posebni delniški družbi, ki ima svoj sedež na Dunaji ter razpolaga s kakim pol milijonom glavnice. Volil se je te dni tudi upravni odbor ome-

njeni družbi; v njem so poleg graškega odvetnika dr. Vaniša, ki zastopa deželo štajersko, in okrajnega načelnika ljutomerskega, g. Kukoveca, trije višji nadzorniki južne železnice, katera slednja je, kakor znano, prevzela promet te lokalne proge.

(**Izložbo učil**) v Mariboru bodo priredili učitelji mariborske okolice l. 1893. Na čelu dotičnemu odboru je g. ravnatelj in nadzornik H. Schreiner.

(**V okrajni zastop ptujaki**) so 17. t. m. dopolnilne volitve.

Druge slovenske novice.

(**Družbi sv. Cirila in Metoda**) donaja svojih darov zadnji čas zlasti slovensko ženstvo prav kakor bi tekmovalo med seboj v ljubezni do naše dece. Odlikujejo se samoumevno najbolj domoljubkinje bele Ljubljanke. Blagorodna g. Murnikova je poled že zadnjič izkazanih 500 gld. doposlala sedaj še 200 goldinarjev, v vsem torej 700 gold., kot donesek šenklavsko-frančiškanske podružnice. Obilen je bil zadnjič dar rodoljubkinj iz starodavnega Kranja, danes pa istotako hvaležno objavljamo požrtvovalni donesek sežanske ženske podružnice na Primorskem: blagajničarica blag. g. M. Mahorčičeva nam je namreč vročila 228 gld. Prav tako nas je razveselila doposlanina prvomestnice idrijske ženske podružnice, blag. g. Dragotine Lapajnetove, v znesku 180 gld. Ko se pa vspevate tako vrlo Notranjska in Gorenjska, ne zaostaja Dolenjska: ker prva belokranjska ženska podružnica v Črnomlji je postala pokroviteljica pošiljajoč nam 105 gld. prostovoljnih darov svojih družabnic. — Pivška podružnica s sedežem v Št. Petru, je zlasti pri veseljah nabrala 100 gld. in zato vsled svoje želje vpisana bila med podružnice-pokroviteljice. Postal je pokrovitelj primarij v deželni bolnici, g. dr. Vinko Gregorič, ki nam je povodom veselega dogodka izročil 200 kron v zlatu. Zlatih 200 kron so darovali državni poslanci in sicer po eno XX-krono vsak, p. n. gg. Klun, Vošnjak, grof Alfred Coronini, Povše, Pfeifer, dr. Ferjančič, pl. Globočnik, dr. Gregorec, Kušar in Robič. — Koroški rodoljubi, ki so zaklicali Slovenstvo k daru prvih kron, navdušujejo nas ne le z besedo, tudi z izgledom: prvih 100 kron nam je namreč došlo od 5 koroških rodoljubov. — Prvo XX-krono sta darovala č. g. Ant. Koblar in sl. društvo „Triglav“ v Gradcu mesto venca na rakev vojaškega pisatelja Andreja Komelja pl. Sočebranskega. G. pravnik Josip Lazar je nabral 14 gld. 80 kr., 9 gld. 70 kr. so zložili pri občnem zboru zagorske podružnice večinoma revni pre-

mogarji, ki imajo žuljave roke, a dobro srce, goreče za brate na meji; 5 gld. 10 kr. so darovali trboveljski in litijski gostje pri zabavnem večeru šmartinskih tamburašev v Zagorji. Č. g. Josip Drdlik, kapelan v Tinjah na Koroškem, je poslal 6 gld., g. Dragotin Zupančič pa dar vesele družbe v gostilni g. Arka v Ribnici 6 gld. Gg. brata naših darovalk družbine prve zlate XX-krone, na Dunaji bivajočih sestrá Rebe-kovih, polagata na domovinski altar 6 gld.: in sicer prvi kot igralec „Podčavenski“ svoj prvi honorar iz novega gledišča 3 gld.: drugi — mojster ključavničar — stavo ob sokolskem streljanji tudi 3 gld. Prijateljska družba, zbrana na Martinov večer v Podgradu v Istri je zložila 5 gld.; č. g. župan iz Brezovice na Primorskem, Ivan Benedik, daruje 2 gld., g. I. I. iz Materije 50 kr. Zadnje tri darove je z doneakom podgrajske podružnice in 1 gld., nabranem pri podružničnem zborovanji, družbi poslal blagajnik, g. Jos. Volk. — Vsem skupaj in vsakemu posebej, Vam čast. darovalkam in darovalcem, priskrba zahvala. Poseben ponos pa ste nam danes Vi, darežljivi gg. državni poslanci. Darovi poslancev našega ljudstva so nam namreč zanesljiv izraz menjenja slovenskega naroda.

Vodstvo družbe sv. Cirila in Metoda.

(Za koroškega kmetijskega in potovalnega učitelja) po slovenskem delu utegne biti imenovan g. dr. E. Kramar, učeni naš slovenski rojak.

(Zdravstvenemu svetu) v Krškem je zopet g. Fr. Gregorič za načelnika izvoljen.

(Možato ugovarjajo) koroške podružnice družbe sv. Cirila in Metoda, da prihajajo k njihovim zborom mesto pravih vladnih komisarjev malo izobraženi pisarji in slugi ki potem kot vohuni in ogleduhi napačno in neresnično o zborih poročajo glavarstvu.

(Kapelico sv. Cirila in Metoda) zidajo v Št. Lambertu pri Litiji. V njej se bode tudi sv. maša brala.

(V slovenskem gledališču) v Ljubljani, ki v novih prostorih lepo napreduje, predstavljala se bode 28. t. m. znana stara in vedno lepa narodna igra „Županova Micika“, ki se je pred 100 leti v Ljubljani prvič igrala. Ob enem pride isti dan na vrsto v prvič Vošnjakova izvorna igra: „Pred 100 leti“. — Slovenci, obiskujte marljivo slovenski „Talijin hram!“ — Desetega t. m. se je predstavljala nova opera „Teharaki plemiči“, katero je uglašil naš rojak, slavni glasbenik dr. Benjamin Ipavec. Igra je tako lepo uspela, da smo lahko ponosni na njo vsi Slovenci. Hvaležno občinstvo odklovalo je navzočega gospoda skladatelja z burnim ploskanjem in poklonitvijo lavoro-

vega venca s trobojnimi trakovi. — To lepo igro želeli bi, da bi videli vsi štajerski Slovenci, posebno Teharčani. Priredil se bode posebni gledišni vlak iz Štajerske k tej lepi operi in upati je, da bode vdeležba mnogobrojna.

(Nove premogove jame) se bodo odprle in oživele v Kočevji, Libojah (pri Celji) in v Krapini. Te bode trboveljska družba obrtovala; zato išče posojila za potrebna denarna sredstva. Veliko premoga se dobiva in izvaja iz Velenja, kjer ima premogov rudnik D. pl. Lapp, ki je zaaledil premog tudi v starotrški občini pri Slovenjgradcu. — Rajhenburški premogov rudnik tudi nekoliko napreduje; v najbližnjo okolico se že izvaja njegovo oglje, ki pa ima baje veliko žvepla v sebi.

(Bralno društvo v Krškem) je volilo pri svojem občnem zboru dne 10. t. m. za leto 1893 sledeče odbornike, namreč gg. dr. Romih (predsednik), dr. Krasnik, dr. Pučko, Križman in Starec. — Za vrli koroški „Mir“ nabrala se je tudi lepa svotica.

(Bralno društvo v Krškem) je bilo priredilo otrokom Miklavžev večer. — Vsled nastale pasje stekline je v tem okraji zopet pasji kontumac.

(Ognjepazno društvo) ki se snuje v Leskovcu pri Krškem, je dobilo od presvetlega cesarja 60 gld., od nadvojvode Viljema 30 gld. darila.

(Za bošič) dobe učenci pevci meščanske šole v Krškem od blage gospe Hočvarjeve nova zimaska oblačila. Nekaj obleke je darovala tudi gospa Homač.

(Za slovenske posejilnice) se zanimajo celó na Nemškem. Dr. Evg. Jäger, urednik „Pfälzer Zeitung“ v Speyeru želi dobiti podatke o naših zavodih, da jih priobči v svoji knjigi „Agrarfrage der Gegenwart“ (poljedeljsko vprašanje v sedanjem času.)

(Malim slovenskim posejilnicam) rada pošilja večja slovenska posejilnica hranilne vloge. Njen nadpis pove uredništvu našega lista onim posejilnicam, ki želé hranilnih vlog.

(Kranjske mesto) dobi — ako se sklep mestnega odbora izpelje — električno razsvetljavo.

(Nove posejilnice) snujejo v Kobaridu na Goriškem.

(V Trstu) se Slovenstvo lepo razvija in zaveda svoje narodnosti in važnosti, kakor beremo v vrlem tržaškem listu „Edinosti“.

(Državne podpore) v denarjih za nove vinograde je od vlade kaj težko izposlovati, čeravno jih v postavi načeloma (!) vlada sama obljubuje. O tem sta se osnovatelja amerikanskega šolskega vinograda v Kr-

škem prepričala. V svojih mnogobrojnih prošnjah sta dokazala, da delata le za občni blagor in izpolnila vse zahtevane pogoje; prosil je za to podjetje deželni odbor sam podpore — vse zaman — denarne podpore le ne privoli vlada, čeravno je tudi državni poslanec osebno na merodajnem mestu se za stvar zanimal. — Zdaj naj ima še ubogi kmet kaj upanja!

(Izseljevanje v Ameriko) se vedno bolje ovira. Od izseljenca se sedaj terja, da nese seboj tudi nekaj novcev razen tega, da plača vožnino; kajti pripeti se, da morajo izseljenci še v evropskih pristaniščih več časa čakati in med tem trošiti, predno se prepeljejo čez „veliko lužo“. Ker se Amerikanci zelo kolere boje, zato izseljenci ne smejo takoj zapustiti evropske ladje, ko dojdejo v ameriške luke, marveč morajo na ladji čakati in ob svojem preživeti se, dokler se ne prepričajo zdravniki, da došli popotniki nimajo nevarne bolezni. Govori se, da utegnejo Amerikanci naseljevanje čisto prepovedati. Čeravno se našim ljudem doma slabo godi, moramo vendar jim z nova odsvetovati izseljevanje, kljub temu, da si ondi nekateri naših ljudi dosta zaslužijo. Odsvetovati jim moramo to posebno iz moralnega, npravstvenega vzroka. — Med prevažanjem v Ameriko se namreč na ladjah zgodi toliko greha, da je groza, kakor je to „Amerikanski Slovenec“ v svoji predzadnji številki prav dobro, resnično in — žalostno opisal. — Ko že govorimo o selitvi v Ameriko, naj povemo neko smešnico o tem. Dolenjec se je nedavno preselil v Ameriko. Ko ga je agent v Bremeu 17. nov. z drugimi tovariši za prevožnjo v Baltimore izročil ladji, ki ga je 29. nov. ondi že izkrcala, naznanil je to v českem jeziku njegovemu bratu domu. Ta še slovensko slabo bere, zato nese pismo k nekemu do sluzenemu vojaku, kateri se je bil pri vojaščini nekaj nemških in laških besed pričel. Mož torej ni razumel češčine, niti ni uvidel, da je Baltimore mesto v Ameriki, marveč je menil, da je pismo v angleščini sestavljeno in da se bratu naznanja, da bode izseljenec kmalu umrl — kajti razlagal si je mesto „balti“ = kmalu in „more“ = smrt.

(Hud mráz — malo vode.) Letos je precej hud mráz že zelo zgodaj nastopil; vode je pa vsled suhega vremena tako malo, da mlini ob malih potokih ne morejo mleti in da so n. pr. pri Brežicah vsled plitve Save nižje prestaviti morali brod, ki veže mesto s krško vasio na Kranjskem.

Druga avstrijske novice

(V državnem zboru) so se prav zanimive reči motale. Slovenski poslanci so vprašali vlado, zakaj dovoli, da okrajni glavar v Celovcu Mak Nevin tako čudno in razžaljivo postopa s Slovenci, ki prosijo slovenskih šol. Drugo vprašanje je bilo, zakaj je sodnik v Svincu na Koroškem zapri kmeta, ki ni znal nemško govoriti. Pri proračunu, in sicer pri zalogi, ki se daje vladi na prosto razpolaganje, so nemški liberalci pokazali vladi popolno nezaupanje in z Mladočehi ter s Hrvati zoper glasovali — tako, da vlada za to zalogo ni — dobila večine, kar se malokdaj zgodi. Vlada je zdaj na razpotji, ali si pridobi še Mladočeha — ali bode pa parlament morala poslati domu. Je križ, ker se je pri nas vladati hotelo z vsemi strankami, kajti vlada bi bila rada, da bi jo bili podpirali liberalni Nemci, ti hudi in stari sovražniki Slavonov, konservativni Nemci, ki so nekoliko pravičnejši Slovanom, in pa še odločni in neodločni Slovani. To je pa nemogoče — ogenj in voda se ne družita. Ko je minister Taffe odgovarjal, zakaj se je liberški mestni zbor razpustil in župan odstavil, pokazalo se je novo nasprotje med vlado in nemško liberalno levico, ki bode težko zopet k vladni mizi prišla, ker je vabili ne bodo radi njene neovčje nature, ali pa ker je začela zobe kazati vladi sami, tisti vladi, pod katero je Slovanom na škodo tako močna postala.

(Državni zbor) je imel v četrtek 15. t. m. zadnjo sejo. Po božičnih praznikih se snide državni zbor zopet 8. januarja.

(Češki deželni zbor) bode se v kratkem sklical, da reši proračun. Pričakuje se v kratkem imenovanje novega češkega ministra rojaka.

(Na Samobor) na Hrvatskem tik štajerske in hrvatske meje nameravajo zidati železnico, ki bi imela zvezo z južno železnico. Od Samobora bi se potlej izpeljala progá morebiti dalje na Kostanjevico in Novomesto. Do bra misel!

(Nov srebrni denar), nove krone po 100 in 200 vinarjev ter novi nikeljasti in bronasti drobiž utegnemo dobiti še le v teku l. 1893. Sedanji denar bode imel veljavo seveda še precej časa. Za zdaj država preklicuje in hoče nazaj imeti do 31. t. m. le oni srebrni denar, ki je veljal pred l. 1858. Preklicali se bodo pa v kratkem tudi sedanje sreberne četrтинke goldinarja in ko madi po 2 gl.

(Državni zbor) je dovolil začasni proračun za 3 mesece, ker radi nastalih preprirov v zbornici stalnega ni mogel do-

gnati. Nemci so se kujali, in hoteli le za 2 meseca dati dovoljenje.

(**Ministra Khuenburga**), nemških liberalnih rojakov zaupnega moža v svetu presvetlega cesarja, odstop je presvetli cesar sprejel. Dobil je, visoko službo pri najvišjem sodišči. Liberalni Nemci zdaj debelo gledajo in ne vedo, kaj bi zdaj počeli. Godi se jim, kakor razvajenim otrokom, če se jim šiba pokaže.

(**Hrvatski deželni zbor**) obravnava proračun in se posvetuje o ustanovitvi vinorejske in sadjarske šole v Petrinji in drugih zadevah V njem imajo Madjaroni večino, zato je vse tiho in mirno v tem zboru.

Ogled po širokem svetu.

(**Sv. oče papež**) namerava pravoslavne kristjane s posebno okrožnico povabiti, da bi se vsi zopet povrnili v naročje katoliške cerkve. Škof Strossmajer se je izjavil, da je papež najboljši zaščitnik katoliških Hrvatov. To je res, zato tudi noče potrditi za škofa takega moža, ki bi delal za Madjare.

(**Na Francoskem**), kjer dela strašanska in sramotna goljufija v zadevi ponesrečenega panamskega prekopa velikanski hrup krha se ministerstvo.

(**V zbornici Zjedinjenih držav**) v Ameriki se obravnava postava, da se od l. 1893 naprej ne bi smel nobeden Neamerikanec več naseliti v teh državah.

Dopisi.

Iz Teharjev. (12. decemb. Izv. dop.) Naši vrli Teharčani, ktere so mislili celjski nemškutarji v svoj koš stlačiti, so se vendar enkrat predramili in so poslednjo nedeljo ustanovili podružnico sv. Cirila in Metoda. Pri tej priliki so pokazali, da so pravi, pošteni in zavedni Slovenci, kajti takoj pri ustanovnem zboru pristopili so 3 pokrovitelji, ki so vsak po 100 gl. darovali. Ti vrli možje so naš rojak dr. F. Štor, odvetnik v Ljubljani, častitljivi gospod Jožef Pečnjak, član okrajnega zastopa celjskega in naš priljubljeni nadučitelj gospod K. Vrečar. Bog živi tako požrtvovalne dobrotnike! Razen teh pa so pristopili trije ustanovniki in nad 40 članov. Gialjivo je bilo videti, kako navdušeno so pristopali možje in žene in mladeniči novi podružnici. Ustanovni zbor počastila sta dva deželna poslanca gg. dr. Jože Vošnjak iz Ljubljane in dr. Dečko iz Celja in državni poslanec g. Miha Vošnjak iz Celja. Razen teh pa je bilo še mnogo odličnih gostov iz Celja, osobito izvrstni celjski kvartet, iz Št. Jurija in iz okolice. Prepričani smo, da bo tak lep začetek rodil izvrsten sad in že zdaj izrazimo željo naj bi k občnem zboru, ki se bode vršil v mesecu januarju prišli vsi slovenski posestniki iz Teharjev in okolice, tudi iz sosednih far. Posebne zasluge za to ustanovitev ima vrli krčmar gospod Ignacij Cajhen, ki je tudi vsem gostom izvrstno postregal. Opravičeno torej kličemo: Slava plemenitim Teharčanom!

Iz Šalca. Naši vrli diletantje priredili so dne 4. t. m. besedo, ktera se je izvanredno dobro obnesla. Navzoče občinstvo bilo je prav prijetno iznadenano nad toli mojstersko izvršitvo posameznih točk, kar je svedočilo burno in živahno odobravanje,

ktero je sledilo vsaki točki. Žalskim diletantom sme ta „beseda“ biti v čast in ponos — le prizadevajo si naj, da bodo zanaprej vsako leto priredili vsaj dve ali tri takošne veselice. Bodi jim v imenu uboge šolske mladine izrečena prisrčna zahvala, kajti iz čistega dohodka kupilo se bode marsikateremu revnemu otroku zimsko obvalo ali zimska obleka. Omeniti še moramo, da je bil oder prav lično sestavljen in za omenjeni prostor še precej velik. Vsa čast in zahvala gré tudi gospodu Anton Goršek-u iz Gotovelj, kateri je učil in vodil pevske zборе.

Žalski diletantje naj bi pa služili diletantom naših narodnih trgov in krajev v izgled in posnemanje. Veselice, kakoršna je bila žalska, so v narodnem oziru velikega pomena, — kajti one obudijo in otrdijo národno zavest, oživijo ljubav do milega našega jezika, služijo v obče izobraženje in — imponujejo našim nasprotnikom.

Iz Šmarja pri Jelšah. Mi imamo že nekaj časa novi občinski zastop. Slovenci volili smo Slovence, nemčurje pa smo posadili pred prag. Pred volitvo poslušali smo mi naše voditelje, zdaj pa prosimo, da oni enkrat tudi nas poslušajo.

Leto se bliža svojemu koncu, kmalo bode nastopilo novo. Za nas pa se spodobi, da starih svojih napak in grehov ne nosimo v novo leto, ampak da se poboljšamo vsi skup. Prvi greh je to, da ima naša občina še vedno nemški pečat. Zakaj pa in za koga? Ali ima katera nemška občina na cellem svetu slovenski pečat?

Zakaj mi ne spoštujemo tudi svojega jezika, zakaj se ponižujemo in zaničujemo sami?

Drugi greh je to, da se pri naši občini ne uraduje izključno slovenski. Vemo, da stari tajnik slovenskega uradovanja ni zmožen, da sploh ne zahaja rad v pisarno, toda občinski zastop mora skrbeti za to, da se bode slovenski uradovalo in da bode tajnik o določenih urah zahajal vsaki dan v občinsko pisarno.

Okrajni odbor in okrajni zastop ne bode temu nasprotno, ker se večkrat ljudje pritožujejo, da je tajnika težko najti v pisarni, da imajo zastoj pota in stroške.

Gospodom pa, ki so že stari, katerih delo ne veseli, je sploh svetovati, naj ne sprejemajo javnih služb, kjer je treba hitro, točno in dosti delati.

To ste dve pohlevni prošnji do našega občinskega odbora in zatorej pričakujemo, da nam bode drage volje še v tem letu ustregel.

Okrajni zastop ima novo tehtnico ali vago, katera je stala več stotakov, pa se ne da rabiti. Ali se je samo za to denar izdal, da stoji lesena bajta na javnem prostoru in da deca na mostu igra? Javna tehtnica je potrebna za prebivalstvo in bi se večkrat rabila, ko bi se popravila. Naj posreduje občina pri okrajnem odboru, da se tehtnica vendar enkrat popravi! Ali se bode bajta rabila za čuvaja naše bodoče železnice?

Očistimo se starih grehov!

Na Rifniku. V zadnji številki velečenjega in prekoristnega Vašega lista, kojega bi naj v nobeni slovenski hiši ne manjkalo, čital sem dopis izpod Rifnika, da neki mož, nas fante k igri skupaj zvalja, da nas potem oskubi. To žalostno resnico moram žalibog potrditi.

Da si pa slavno občinstvo ne bo mislilo, da smo se mi, rifniški fantje dali takemu zapeljivcu v roke, tukaj javno nazonjam, da izvan te hiše, ki pa že tudi skoro bolj pod Podgorje spada, kakor pod Rifnik, je le eden, ki se je dal tej družbi v roke, mi rifniški fantje pa od tega do zdaj še skoro nič vedeli nismo.

Ti igralci so iz drugih okolic, največ jih je pa iz Novevasi. Mi zelo obžalujemo to podlo početje, in če bi moč imeli, bi to že odpravili, pa mi nimamo oblasti za to.

Zelo ljubo bi nam pa bilo, in prav hvalečni bi bili gospodu dopisniku, če bi vedeli, da bi to kaj pomagalo, da bi se ime onega moža tukaj imenovalo, če prav imamo malo upanja, da bi takemu, ki malo-kedaj ali pa skoro nikoli nobenih knjig in časnikov ne čita, tudi javna beseda kaj izdala. Mi rifniški fantje pa dobro vemo, da je po božji, kakor tudi po posvetni postavi igra prepovedana; in smo če tudi toliko

poučeni in zavedni, da si prosti čas rajši v čitanje koristnih knjig in časnikov obračamo, kakor v to pregrešno in potratno igro.

Izjavimo se tudi tukaj javno in obljubimo, da smo in ostanemo vsikdar zvesti in verni katoličani in zavedni Slovenci, ter se nikakor nečemo sramotiti s takim pregrešnim in potratnim razveseljevanjem, v kojem se zapravlja čas in denar, zdravje in poštenje!

18. 215. V naši občini vršila se je volitev novega občinskega zastopa dne 4. decembra. Kakor mnogokje drugod tudi tukaj potegne včas nemškutaraki veter, čeravno naši občani vedno bolj zavedni postajajo. Že od njega dnij gospodujeta v Žičah dva moža. v veliko nevoljo občanov z vso ino-gočo surovo samovoljnostjo. Pa to ni njuna edina in najlepša lastnost, ponašata se marveč tudi s tem, da še vedno nemški uradujeta, češ, žalila bi s svojim maternim jezikom gospode Konjičane in Ločane. Ali vpraša se: „Kak dobiček ima Žička občina od naklonjenosti teh nemčurjev?“ Dobička nobenega nego le škodo, kajti s takim ravnanjem kažeta dotična moža le, da je pri njima več vreden mož, ki je na sramoten način izdal svojo narodnost, kakor pa pošten in veren Slovenec, ki z vsem srcem ljubi jezik, ktere ga je mati naučila. Ali še omenjena moža nista prišla do prepričanja, da ima naš jezik iste pravice kakor nemški, ter je dolžnost vsacega zavednega Slovenca, ta jezik tudi gojiti, ne pa zanemarjati in celo se ga sramovati! Resnica pa je, da bi imel naš vrli župan zgubo pri svoji gostilni, ako bi ne hlapčeval omenjenim nemčurjem.

Ta dva moža sta seveda zopet v odboru, akoravno se mora vsak narodnjak čuditi, kako se morejo take izdajice voliti županom in občinskim odbornikom.

To čutijo tudi Žičani in zatogadelj, hoteli so se pri zadnji volitvi iznebiti teh mož, kar je pa takrat spodletelo zaradi premale zastopnosti in odločnosti občanov v volitvenih zadevah. Največ je kriv njuni zmagi preveliki trepet in pa boječnost nekterih volilcev, ki so popolnoma pod njuno oblastjo.

Dovolj časa že Žičani opazujemo, kako se v našem občinskem uradu goji nemščina, kar tudi jasno priča naš pečat: „Seizdorf“, kakor da bi kje v „rajhu“ bili. Seveda slovensko ime Žiče ni vredno, da bi bilo na pečatu. Pričakujemo, da se te slabe razmere skoro izboljšajo, sicer si bodedo Žičani premislili, komu izročimo po treh letih vodstvo naše občine. Sicer pa moramo Slovenci, ako imamo kaj rodoljubne zavesti in domovinske ljubezni v svojih srcih iztrebiti,

zadušiti grdo in sramotno nemškutarjenje med nami.

Bodimo zatorej neodvisni in značajni, kar priporočamo tudi našima možema, da bodo Ziče v vsakem oziru kazale slovensko lice!

Od Novocerkve. (Prošnja do slov. domoljubov). Na visoko stopinjo izobrazbe in narodne zavednosti (v splošnem pomenu) smo že dospeli Slovenci, vendar v marsikterem kraju jo še živo pogrešamo. Ker se po časopisih in knjigah potrebna omika in narodna zavest razširja med ljudstvo, izjavim nasvet in ob enem ponižno prošnjo do vseh, zlasti imovitih slovenskih rodoljubov in do slavnih posojilnih zavodov slovenskih, ako bi blagodušno sedaj o novem letu nekaj doneskov darovali v ta blagi namen, da bi se v iste kraje po slovenski domovini, kjer so ljudje v narodnem oziru še zelo zaspansi, kjer takorekoč še „sedijo v temi in smrtni senci“, da bi se v take kraje, vsaj jedno ali dve leti pošiljalo brezplačno večje število slovenskih časopisov.

Povsod se nahajajo resnicoljubni in pošteni rodoljubi, kateri bi naznanili upravnishtvom časopisov imena takih — v narodnem pomenu „zapuščenih“ — krajev, oziroma vasi in pa naslove posestnikov, katerim bi se naj listi pošiljali s pogojem, da gredo potem dalje z roke v roko. Po tej poti bi tudi v „najzadnjem kotu“ slovenske domovine se vzbudila narodna zavest, o kateri mnogi ljudje še niti pojma nimajo.

S tem požrtvovalnim činom bi bil storjen velik korak v napredku slovenskega naroda.

Trudimo se in delajmo z gmotnimi in duševnimi sredstvi na to, da bo vsaka kmečka hiša imela naročen vsaj jeden slov. časnik in pa Mohorske knjige, — da bo toliko potrebna omika oblažila vse ljudstvo slovensko. Naj mi bo dovoljeno še neko drugo važno stvar omeniti.

Sramotno, neumno in graje vredno je, da mnogi slovenski župani in občinski tajniki večinoma ali vsaj deloma brez potrebe še vedno nemško uradujejo misleč, da je to bolj „nobelj“ ali pa iz strahu pred „višjimi gospodi“. Zakaj bi se sramovali svojega maternega jezika, ko je tako blagoglasen, dovršen in za uradovanje popolnoma sposoben. Mislim, da je vendar že čas, da bi se pri vseh županstvih uvedlo izključno slovensko uradovanje. Saj nam je to tudi postavno dovoljeno. Kdor se sramuje ali pa noče iz sebičnih namenov pri uradnih poslih, kakor tudi zasebnih posluževati se slovenskega jezika, ta ni vreden, da ga slovenska zemlja nosi.

Is okolice. (Kmet varuj si svoj gozd !)

Vsaki kmetiji neobhodno potreben je gozd.

Kjer gozda ni, upam se trditi, da tam se le prav težko gospodari. Hudo je, kdor mora drva in stelo kupovati. Kdor pa ima to dvoje pri domu, si prihrani marsikateri krajcar. Zraven tega pa si še lahko prav po volji po zimi kuri v peč. Pa to še ni vse. Kdor ima dober gozd, ki mu daje mnogo stelje, ta ima navadno tudi njive in travnike, ki se po rodovitnosti od drugih zelo razločujejo. Dobroto dobrega gozda pozna tudi vsaki kmet. Ako hoče imovit oče svojega sina od doma kam priženiti, gleda na to, ako je pri novi kmetiji kaj gozda; in to ima tudi prav. Pravo bogastvo ima kmet le v gozdu. Rodovitost njiv in travnikov naredi lahko pridna roka, bogatega gozda pa nikakor ne. Če je tvoj prednik zanemaril polje popravil ga boš lahko ti; če ti je pa posekal do golega gozd, boš le težko včkal, da bi ti iz njega kakšno deblo prodal.

V sedajnem času se prav lahko les spravi v denar. Zavoljo tega pa so tudi začeli gozdi močno padati. Ostro sekuro slišimo neusmiljeno žvenketati od jutra do večera. Naj bo še tako velikansko drevo in še morebiti tako v grdem, človeški roki se sedaj nič ne odreče. Drevo pade za drevesom, in v kratkem nastanejo cele planjave čisto gole.

Imamo pa vendar še kmete, ki svoj gozd skrbno varujejo in večji del svojega bogastva na njega stavijo. Tukaj hočem omeniti za danes le samo enega, ki je ravno majnika lanskega leta zapustil ta svet. Bil je rajni Tomaž Š posestnik velike kmetije v naši okolici in sicer ne daleč od mesta. Ne bom popisoval njegovoga posestva, temveč hočem le v kratkem omeniti njegov izvrsten gozd, nad katerem je on prav zvesto čuval. Ni ga sicer sadil on, ampak ga je podedoval za svojim skrbnim očetom, pa da ga ni posekal, temveč skrbno varoval, ta hvala gre samo njemu. Gospodari je rajni možek okoli 30 let. Med tem časom so ga kupci nadlegovali mnogokrat za les, pa on se jim ni vdal.

Ko je prevzel za očetom kmetijo, prišel je malo v stiske. Imel je namreč veliko svoto bratoma in sestri izplačati; pa ni segel nad gozd, ampak si je znal na drug način denarja pridobiti. On je bil pač dober kmet v vsakem oziru.

Poglejmo si torej njegov gozd malo bližaj. Ne bom pač opisoval vsakega debela posebej, ka manjkalo bi mi prostora, omenim pa, da se je njegov gozd razločeval izmed vseh drugih. Tukaj je stalo deblo pri debelu strašne debelosti in velikosti, in sicer smreke, bori in hojke. Tudi hrastovega lesa imel je dovolj. Med tem pa so bili trije hrasti pravi velikani. Eden izmed teh stoji se se-

daj, dva pa so podrii letos. Zarini izmed teh dveh meril je na debelost 25 m. Njega obseči niso bili vstanu 4 možje. Čudno je, da je bil še večji del zdrav, samo od zemlje je bil kakšna 2 m prhal. Oče rajnega imei so pred kakšnimi 40 leti 100 gl. za njega, ne da bi ga bili pustili v prodaj. Tudi tega so kupci nadlegovali zanj pa odrekeli se jim je, češ, da naj ta preživi njegov rod. In to se je tudi zgodilo. Tomaž je umrl leta 1891., ne da bi bil zapustil sinčka. Kakšno skrb je imel on za kmetijo in posebno za svoj gozd, previdimo tudi iz sledečega: Bil je rajni prodal nekaj dreves. Ker pa je že bolehal, ko so jih prišli sekati, želel je, da bi še to delo odložili. Bal se je bil sicer, da bi mu velika drevesa preveč mladežev polomila, in torej želel, da bi bil tudi sam pri tem delu v gozdu. Pa želja njegova se ni izpolnila. On ni vstal od tega časa več iz postelje, ter tudi ne videl svojega polja in gozda.

Kmet, tukaj imaš vzgled! Delaj, kakor je delat ta mož in otreseš so boš vse sile. Skrbno obdeluj svoje polje, gledaj pa tudi skrbno na gozd. Ne posekaj iz njega vsako deblo, ako te ne tlačijo dolgovi, ampak pusti tudi kaj tvojemu nasledniku. Hvaležen ti bo in se te bo z veseljem spominjal, ako mu nisi zapustil samo golo polje, temveč tudi pripomočke, iz katerih si lahko dobi denar, da izplača doto, ki jo je oče razdelil med otroke. Najboljši pripomoček k temu pa je po mojem mnenju dober gozd, za katerega se najde v sedajnem času brez števila kupcev.

Slovenske knjige.

(Za slovenske meščanske šole), katere nimamo Slovenci niti ene ne, ste odobreni zopet dve izvrstni šolski knjigi, namreč Senekovičeva fizika in Hubadov prirodopis. — Zdaj imamo knjige, pa šol ne. — Če bomo še šole imeli, utegnejo nam pa staviti druge ovire. —

(Šaljivi Jaka) ali zbirka najboljših kratkočasnic za mladino. Nabral in priredil Anton Kosi. Izdal in založil Janez Giontini. Cena po pošti 27 kr. — Pisatelj te knjižice je že znan, kot dobri pripovedovatelj pripovedek za mladino. Tudi v tej knjižici je nabral mnogo mikavnega in kratkočasnega, kar bode posebno za božično darilo dobro došlo naši mladini. Knjižico krasí tudi lepa podoba.

(Kopališče in Kneipovo zdravišče v Kamniku) na Kranjskem. Z ilustracijami kopališča in okolice Kamniške. — V Ljubljani. Ig. pl. Kleinmayr & Fed. Bamberg. — 8° Str. 34. — Cena 30 kr. — Ta knjižica

bode gotovo vsakemu, ki obišče krasne kamniške planine in prijazno mestice in okolico dobro došla. Ker je namenjena tudi, da pridobi slovenski zemlji ugled, jo priporočamo.

(Kratek nauk o glasbi.) Spisal Anton Nedved. V Ljubljani, 1892. Ig. pl. Kleinmayr in Fed. Bamberg. Str. 29. — Cena 15 kr., po pošti 17 kr. — Naša muzikalno-teoretična književnost je izvestno zelo majhna in nedostatna, zato pozdravljamo z iskrenim veseljem to najnovejšo delce zaslužnega našega skladatelja. Knjižici je namen, podati začetnikom muzikalne elemete v pregledni sestavi. Pisatelju se je to popolnoma posrečilo in zato priporočamo to knjižico prav toplo.

(Knjige družbe sv. Mohorja) so tudi letos prav lepe, posebno Koledar, Lampetov „Jeruzalemski romar“ in Cilenshekove „Škodljive rastline.“

(Hrvataki pedagogijski književni zbor) je izdal letos in svojim udom poklonil: 3 knjige za učitelje, 2 za mladež in sliko slavnega Komenskega.

Oklic!

V prošlih treh vekih rodilo se je narodu našemu lepo število znamenitih mož, ki so vsestransko delovali na širnem polju kulturnem, toda žal, pozabljeni so danes skoro do cela. Večina teh slovenskih velikánov, tako duhovnikov, kakor posvetnjakov, ki imajo za splošno omiko ogromnih zaslug, ne poznamo dandanes niti po imenu, kaj še po njih delovanju! Da se imena vsaj nekaterih teh veljakov otmo popolnej pozabljenosti, namerjata podpisana izdati životopise sto, ali celo več, znamenitih tacih rojakov, ter imata v to svrhu nabranega precej in obširnega gradiva. Delo, ki bi izhajalo v nedoločeni rok, v zvezkih, 4 tiskane pole obsezajočih, — prvi nekako o velikej noči, — dičile bi tudi pojedine slike. Cena zvezku, ki bi bila plačati precej po vsprejemu prvega in vsacega sledečega snopiča bila bi, s poštnino vred: 35 kr. Delo izide le ako se javi vsaj toliko naročnikov, da se pokrijejo tiskovni stroški. Zatorej najvljudneje pozivljava razumništvo slovensko, i knjižnice župnijske, šolske in učiteljske, da se izvole v obilnem številu naročiti na to delo, ter javiti se v to z dopisnico pod naslovom: Fran Podkrajšek, pošta Sava (Dolenjsko).

Fridolin Kavčič.

Fran Podkrajšek.

Najelegantnejši ilustrovani narodni

koledar za l. 1893.

se dobi pri D. Hribarju v Celju. Cena 1 gold.

Gg. krojačem, šiviljam in gospodinjam

priporočamo izerstne slovenske knjige za samopouk o
prikrsovanji oblač in sicer:

1. „Kujigo krojaštva“ za moško stroko s 50 podobami; cena gld. 3.—.
2. „Toaleta“ za žensko stroko s 40 podobami, cena gld. 1.50.

Knjige dobiti je te prbli vpošiljateci zneskor ali
pa s poštnim pozetkom pod naslovom: **M. Kunc;**
Ljubljana. (74) 6-4

Tinktura za želodec,

katero prireja **GABRIEL PICCOLI,**

lekarnar „pri angelju“,
v Ljubljani, Dunajska
cesta, je mehko, učinkujoče delovanje prebavnih organov urejajoče sredstvo. Odstranjuje težkoče v želodcu, krepa želodec, ter pospešuje telesno odprtje. Razpošilja jo izdelovatelj v zabojčkih po

12 in več steklenic. Zabojček z 12 steklenic velja gld. 1.36, z 55 stekln. 5 kgr. teže velja gld. 5.26. Poštnino plača naročnik. Po 15 kr. stekleničico razprodajejo lekarne Kupferschmid v Celji, Bamalari in König v Mariboru, Molitor v Ptujih, Eichler, Nedved, Trnkoczy in Franje v Gradci. (14) 10-12

Prediva

deset meterskih centov
ima na prodaj

Franc Majcen v Dobu
pošta Hrastnik

Odda se kolikor kdo zahteva od
3-2 5 kg naprej

JASLICE

vkusno sestavljene ali za sestavljanje.

Okrasje za božična drevesca

in
razno galanterijsko blago za
božična darila

priporoča

D. HRIBAR
v Celji.

Oznanilo.

Dne 22. t. m. ob 9. uri predpoldne

oddala se bode naprava posipa za okrajne ceste

Celje-Rogatec, Celje-Šmartno, Babno-Zalog, Teharje-Ponikva in Hudinja-Ljubečno.

Dražba vršila se bode v pisarni okrajnega zastopa v Celji.

Dne 23. t. m. popoldne ob 2. uri

bode dražba v Vojniku pri g. Karolu Vrečer-ju za okrajne ceste

Arclin-Puseniško, Novacerkev-Vitanje, Višnjavas-Dobrna, Dobrna-Velenje in Novacerkev. (91) 1-1

„THE GRESHAM“

zavarovalna družba za življenje
v Londonu.

Filijala za Avstrijsko:

Dunaj, I., Giselstrasse 1,
v družbeni hiši.

Filijala za Ogrsko:

Budimpešta, Franca-Jozefa
teg 5 & 6, v družbeni hiši.

Aktiva družbe dne 30. junija 1891	frk. 117,550,797	—
Letni zavarovalni dohodki z obrestmi do 30. junija 1891	„ 20,725,259	—
Izplačanja za zavarovanje, za rente in odkupe i. dr. odkar posluje družba (1848)	„ 249,311,449	—
V zadnjem dvanajstmesečnem poslovanju prijavilo se je novih zavarovanj za	„ 61,372,000	—
tako, da se je prijavilo zavarovanj ves čas odkar družba posluje za	„ 1,728,184,555	—

Prospekti, cene po katerih se ravna družba pri izdavanju polic in prijavi obrazci dobe se brezplačno pri gospodih agentih ali pa pri generalni agenturi v Ljubljani, Tržaška cesta 4 pri **GVIDONU ZESCHKO-tu.** (29) 12

Sadno drevje,

cepiče in ukoreninjene ameriške
trte

prodaja podpisani za jesensko kakor spomladno nasadbo po nizki ceni in izvrstni kvaliteti kakor: harbertova rajn., rodovitne jeb. trdike, ces. Aleksander, št. mašance, gravenštajner, kalvil i. t. d., potem zanesljive žlaht. cepiče od že zgoraj imenovanih kakor tudi: pariz. rambur, vel. kaslerca, voščenska, vincarka, oberdikova rejn. rozmarinka, rum. mašanca; novosti: srčika, domnečka, princes Lojz, medaill d'os, bodan. Ameriške trte ukoreninjene iz neokuženega kraja: vit. solonis, vit. riparija, vit. rupestris. Št. Jurij ob j. ž., (Stirsko).

(74) 3-1

TOM. GRAH.

100 četrtinjakov (1000 veder)

izvrstnega

letošnjega vina

proda

Anton Gregorič

(80) 3-3

posestnik in posejilnični tajnik
v Ptuj.

Učenca

iz boljše hiše z dobrimi šolskimi sprejmi
čevali sprejme takoj

Josip Zabukovšek

krojač v Celji. (90) 1-3

C. kr. privileg. fabrika cikorijske
A. Glaser & Comp.

Gospodinjam!
Poskusite obče priznano, kot najboljšo

Glaser-kavo.

Dobite jo v vsaki specerijski trgovini. Pazite posebno na istinitost naše firme, ki slove: c. kr. priv. fabrika cikorijske

Adolf Glaser & Comp.
(41) 7-5 Lemeschitz (Česko).

Primerna darila

priporoča uljudno

FRAN ČUDEN

ur ar

poprej

Josip Geba

v Ljubljani

Slonove ulice

št. 11.

ter vabi uljudno preč. duhovščino in sl. občinstvo na ogled svoje **velike izborne zaloge** najraznovrstnejših žepnih ur, zlatih, srebrnih in nikelnatih, stenskih ur z nihalom, ur s stojalom in ur budilnic (Weckeruhren), ur z godbo in godbenih valčkov v ličnih politiranih omaricah, raznovrstnih verižic, prstanov in uhanov.

Cene žepnim uram so naslednje:

Najnižje	{	nikelnate ure od gl. 4 20 do 7—
		srebrne ure s ključem 7 50 „ 10—
		srebrne remontoir-ure 7 50 „ 12—
		iste z dvojnimi oklepom 9— „ 18—
		zlate ure za dame 16— „ 35—
		zlate ure za gospode 24— „ 130—

Garantiram povsem za poštenost pri meni kupljenega blaga; za zanesljivost mehanizma pa jamčim eno leto in pri boljših 2 in tudi 3 leta. — Cenjeni naročniki se moge prepričati, da moje blago ni zamenjati z dunajskim tovarniškim blagom, vzlic temu, da prodajam dobro blago za res nizke cene. (63) 8-1

Popravila izvršujem točno in zanesljivo ter jamčim za dobro izvršbo. — vnanjim naročnikom postrežem po želji s povratno pošto.

Ilustrovani ceniki na željo po pošti in zastoj.

STEFAN BOUCON,

— stolar —

Graške ulice št. 23, CELJE

se priporoča za napravo vsakovrstnega v njegovo stroko spadajočega dela. Prevzame tudi vsako popravo stolov pletenih s slamo in žico — Cene nizke, delo solidno in trajno. (16) 12-7

Vizitnice

najelegantneje
priporoča

Drag. Hribar v Celji

JOSIP HOČEVAR, krojaški mojster,

Celje, Graška cesta št. 14.

Priporoča velečastiti duhovščini in
slav. občinstvu svojo

veliko zalogo storjenih oblek
za gospode in dečke

po najnovejšem kroju in nizkih cenah.

Velik izbor sukna

iz vnanjih, kakor tudi domačih sve-
tovno priznanih tvrdk in fabrik.

*Vsako naročilo se izvrši na željo v treh dneh
ter se zagotavlja 1. ... služna postržba.*

Štefan Strašek

čevljarški mojster

Celje, Graška ulica

se priporoča visokočastiti duhovščini,
učiteljem in sl. občinstvu za napravo
najboljega obnavala.

Velika zaloga skornjev, čevljev, opank
za gospode, dame in otroke.

Naročila po mení zgotove se takoj
z domačega ali inozemskega usnja
najbolje kakovosti, solidno, elegantno
in trajno. (72) 6-6

Oznanilo.

Vsi gospodje, kateri so po ranjem g.
Komelu plem. Sočebranu, c. k. majorju v p.
kot pisatelju vojaške knjige za razprodajo
prejeli, pozivejo se uljudno, da kupnino ali
neprodane knjige gospej uđovi Ida N. kot
dediču v Gradec, Grazbachgasse 40 odpo-
slati izvole, sicer bodo neljubo sodnijsko
opominjem. (88) 1

Iščem

solicitorja

kateri zna uradovati v slovenskem in nem-
škem jeziku. — Stenografi imajo prednost
in boljše plačo.

(89) 3-1

D^r. Ludovik Filipič.

Naznanilo

Prodajalnica tik cerkve na Rečici v zgor-
nji savinjski dolini z vso potrebno opravo za
špecerijsko in manufakturno blago

se takoj v najem odda. Več pove
Janez Smodiš, posestnik na Rečici.
(87) 2-2 (Post. Riez.)

Stanovanje.

Lepo stanovanje, tri sobe, kuhinja, drvar-
nica, klet itd. za oddati v Poljskih ulicah
(Langfeld) št. 1 v Celji. — Več se izve pri
(82) 3-3 lastnici v isti hiši.

Klobuke najlepše in naj- močnejše

poleg tega pa še, kar je glavna stvar, veliko ceneje, kot povsod
drugod se dobiti le pri

ŠTIBERNIK-u v Celji

Rotovške ulice (Rathausgasse) št. 2

V zalogi so vedno močni klobuki domačega izdelka. Lepi izbor pravih zajčjekov
kosmatih in gladkih v vseh barvah in formah. Velika zaloga trdih klobukov v različnih
barvah in najnovejšega fazona, za velečast. duhovščino posebne specialitete. — Za poletni
čas pravi kastoři le 45 gram. težki, boljši ko vsak slamnik, so dobiti v različnih barvah
in najmodernejshe forme. Velik izbor srajce domačega izdelka, iz šiton, berkaill, bele in pisane
kolerce, mansete, zavratnice (penkle), naramniki, žepne rute, knofl za srajce, nogovice,
spodnje hlače, Jäger srajce, prave in imitirane itd. Pravo garantirano angleško kavčuk-
perilo, kolerce, mansete in opersniki (Forhemd), belo in pisano, popolnoma enako berkaill
perilu in močnejši, ko vsako drugo, ker je v sredi platno. Nakupovanje volne od ovac.
Převzamejo se tudi klobuki v barvanje in popravilo. (22)

Zaloga specerijskega blaga

Milan Hočevnar

Celje, Graška cesta, 3

Velika zaloga vsakovrstne kave, sladkorja, čokolade, kakao, riža, finega olja, vinskega kisa, raznovrstnega čaja, pravega ruma, slivovke sremske, kranjskega brinovca, kognac, vinskega žganja, najboljša štajerska in avstrijska vina v butilkah, malaga, madeira, sheri in raznega šampanjca, svinjske masti, masla, švicarskega in parizaanskega sira, ogrskih salam, sardel, sardin, makaron, južnega sadja, sliv, lešnikov, najboljša moke, vsakovrstnih popolnoma zanesljivih semen i. t. d., i. t. d., i. t. d.

Raznovrstne mineralne vode.

Zagotavljam zanesljivo in najcenejšo postrežbo v kljub vsaki konkurenci.

11 goldinarjev franko do vsake želez-
niške postaje na Štajerskem poslan, ako se naročnik skliče na ta časnik, stane pri meni en modroc na peresih (Feder-matratze). Ti modroci so solidna iz najboljša tvarine narejeni, imajo po 30 dobro vezanih, močnih peres iz najboljšega bakrenega drata, so s finim atrikom tapcirani in močnim platnenim cvilhom preoblečeni ter pri najtežji rabi do 15—20 let nobenih poprav ne zahtevajo. — Pri naročilih z dežele naznani naj se vselej natančna mera postelje v notranji luči. — Ako se torej dobi za 11 gl. dober, franko doposlan, tapciran modroc na peresih, je pač neumestno kupovati malovredno nadomestke, kakor žičaste žimnice, slavnice itd., kateri pravemu namenu, imeti dobro posteljo ne vstrezajo.

ANTON OBREZA,

tapcirar v Ljubljani, Šelenburgove ulice 4.

Ta domača, edina narodna tvrdka te stroke na Slovenskem boji slav. občinstvu najboljše priporočena za nakupovanje žimnic, salonskih garnitur, divanov, stolov, preprog, zagrinjal in vsega v tapetniško obrt spadajočega dela. Ceniki s podobami zastoj in franko. — litra in poštna postrežba, nizke cene posebno pri balističnih in obširnejih naročilih.

Otročji vozički

jako elegantni fini, in močni dobivajo se pri meni skozi leto in dan in sicer v vseh barvah, kakor radeče, modro, sivo in olivno po gl. 5-50 6—, 7—, 8—, 9—, 10— in višje po vsaki ceni do 25 gl.

Pri meni je najcenejši kraj za kupovanje otročjih vozičkov. (86) 25-2

Josip Matič

Kolodvorske ulice 7, Celje

Zaloga specerijskega blaga, vina, delikates, južnega ovočja, pitčnega z-banja, mineralnih vod, in deželnih pridelkov. — Blago vedno sveže. Postrežba točna in cene nizke. Zunanja oskrba oskrbe se z vsako povratno pošto.

Dragotin Vanič

trgovina s suknom, platnom in manufakturnim blagom v Celji

na ogli Graške ceste in Rotovške ulice

priporoča za zimsko sezono sl. občinstvu in čast duhovščini svojo bogato zalogo raznovrstnega blaga po najnižji ceni.

Pratike se dobe v trgovini Drag. Hribarja v Celji.